

- Tjejer kysser bättre än killar

■**Alexandra Dahlström** blev Elin med hela svenska folket när det visade sig att "Fucking Åmål" var den bästa ungdomsfilmerna som någonsin hade gjorts i Sverige.

■Puls **Marie Birde** träffade henne en vanlig dag efter skolan.

- Vi hade precis träslöjd. Egentligen är jag bra i skolan, men just träslöjd kanske inte är mitt bästa ämne. Det är kul ändå... Jag håller på med en slags hylla som jag inte riktigt vet vad jag ska göra med. Kanske målar jag den chockrosa.

- Jag stod och sniffade lite på silvermålarfärgen också.

■**Vadå "Ville du knarka?"**

- Ååååå, men jag kan känna igen mig så himla mycket i den där scenen. Ibland är allt så tråkigt att man bara



- Killar i min ålder är oerhört ointressanta.

vill göra någonting, trots att det är dumt.

Man blir lite förvånad när man träffar **Alexandra** för hon är så bestämd, det är väldigt viktigt att allt blir precis rätt på hennes sätt. Det är imponerande att hon är så bra på att berätta vad hon vill och tycker och orkar ifrågasätta saker som hon tycker verkar konstiga. Men det är svårt att svara på frågorna, det finns ju så mycket annat att prata om: skolan, festen på kvällen, killen med det bruna håret och egentligen vad som helst, utom frågorna.

- Egentligen borde du spela in mig på NO- lektionerna för då säger man så roliga saker. Det brukar bli masspsykosor där ibland. Och så kan man bli rädd, som när någon berättade att allt man har i huvudet bara är minnen. Eller jag borde börja spela in mig själv när jag pratar med min mamma, i stället för att skriva dagbok, det vore coolt. Det är ju lättare att prata än att skriva.

■Ja, okej, men hur känns det att vara "Elin" med hela svenska folket då?

- Sådär, Elin är inte helt lik mig och ändå måste jag leva upp till henne... Nu pratar jag om henne som om hon skulle vara en riktig person, men det är hon ju inte, det är jag som gestaltar henne. Tjejen som spelar Jessica (Erica Carlson), min syster alltså, var så djävla bra. Hon höll ihop hela filmen och har fått alldeles för lite kred för det.

- Förresten är jag mycket bättre än Elin för jag är smartare.

■Hur är det att ha blivit utsedd till alla ungdomars språkrör som du faktiskt har blivit?

- Är jag verkligen det? Om det är så, då tycker jag att det är pinsamt, för jag är inte som ungdomar är. Dessutom kan ju inte jag hålla på och

säga vad folk vill och gör, för alla vill olika saker. Sen tycker jag illa om att man generaliserande föser ihop ungdomar till en konstig, homogen grupp. Bara för att jag är 14 kan inte jag stå upp och prata för alla 14-åringar, vi betar oss inte på ett visst sätt, alla är ju olika.

■En grej som är fascinerande med dig är att du är så brådmogen...

- Det är väl någon skada i hjärnan... Men jag tänker mycket också. Man kan kombinera det mycket med skolan. Skolan är så himla underskattad.

■Och att du vågar stå på dig och framföra dina åsikter på ett sånt bra sätt. Hur gör du och hur vågar du?

- Jag gör inte det. Men jag vill inte bry mig. Ibland lyckas jag och då skiter jag ganska mycket i vad andra tycker om mig. Men hur orkar jag? Jag är faktiskt inte så stark som jag kanske verkar. Ibland är jag det, men andra gånger blir jag svag och orkar inte alls. Jag kan inte säga exakt varför jag vågar så mycket. Men jag hatar det där med att man alltid ska vara "lagom" och smälta in och behöva göra saker bara för att andra gör det och fö att samhället kräver det.

■Kan det ha med din uppväxt att göra? Hade du extremt bra föräldrar?

- Min mamma har alltid varit extremt bra, men det är inte lätt alltså, det finns gånger i livet då jag har mått väldigt dåligt, fast sen har jag såklart mått otroligt bra också. Jag hatar att vara 14 år. Alla tror att det ska vara så roligt, att det är en underbar ålder.

■Ja, folk glamouriserar väl den åldern ganska mycket, framförallt dom äldre?

**” -
Ibland är allt så tråkigt att man bara vill göra nå't trots att det är dumt**

- Ja, fast egentligen gör de inte det. Det är mer de som är lika gamla som jag som glamouriserar: "Nu måste vi gå ut hela tiden, vi måste gå på fester och vi måste massa saker."

■Man ska hela tiden ha så kul som möjligt och får aldrig reda på att det kan vara faktiskt kan vara ganska jobbigt också?

- Nja, fast jag tror att jag har fått reda på det lite, för när jag umgås med mina 20- nånting kompisar så verkar deras liv så himla underbara. Inte så att det är perfekt, men åtminstone bättre än det är för mig i dag.

■Så du tror att det blir bättre?

- Ja, jag hoppas det i alla fall. Att folk börjar acceptera varandra mer, att det är okej att ha annorlunda kläder...

■Du har köpt "Lady Soul-jackan" som du har förtalat förresten!

- Nej, det är en sån där lång kopiejacka/kappa som är grå. Jag hatar den över allt annat, först för att den är grå och jag kräks på att allt ska vara grått och sen för att den får mig att se ut som en klonkopia.

- Men i alla fall, **Lukas Moodyson** till exempel, han är 29 och så mycket mer underbart blir det ju inte för han har också åldersångest. Har du åldersångest?

■Nej, men jag hade när jag var runt 20.

- Det är faktiskt samhällets fel. Vi har ju den här åldersegregeringen i Sverige som gör att man måste uppdelas i åldrar. Man kan vara 14 och högst 15 om man ska umgås med varandra. Till och med 14- och 16-åringar kan vara tabu för det finns några som tycker att det är för stor ålderskillnad. Man ser åldern framför människan och det gör mig så otroligt irriterad. Vi går omkring med skyggglappar och ser inte

individen. Allt jag ser av dig är ytan, hur gammal du är och vilket kön du har och jag bedömer dig efter det. Inte konstigt att man har fördomar.

- Men jag är nog ganska dubbel där tror jag, för jag kan vara på fjortisfester och ha skitkul... Då kan jag hängla med allt och alla och kysser min tjejkompis bara för att provocera.

AFTONBLADET

puls

FREDAG 1 JANUARI 1999

■ **Men tjejer är ju oftast mycket bättre på att kyssas också.**

- Ja det är dom ibland, killar har så stora munnar. Och så är det ett bra sätt att ragga killar på. Ett tag höll det på att bli en billig raggreplik jag hade: "Men jag kysser killar också." Fast jag skiter i att ha pojkvän, det är inte det främsta målet.

■ **Varför tycker du att killar är vidriga?**

- Men det är dom inte. Inte alla. Har jag sagt det?

■ **Ja.**

- Jag säger så mycket konstiga saker och sen ångrar jag mig. Däremot tycker jag att killar är oerhört ointressanta i min ålder och man kan ju inte vara ihop med gamla killar.

■ **Så alla mina kompisar och alla andra äldre killar som tycker du är underbar är chanslösa?**

- De kan ju få hängla med mig om dom är snygga, men kanske inte bli tillsammans med mig.

■ **Varför faller man alltid för killsvin?**

- För att man är så djävla manipulerad, "du måste ha pojkvän, annars är du ful och fel". Eftersom jag gillar självförtroende, alltså gillar jag inte meskillarna trots att de säkert är världens bästa människor som säkert blir värsta babsen när de blir äldre. Killsvinen utstrålar något som åtminstone verkar vara styrka. Och det verkar inte finnas en enda kille i lämplig ålder som har självförtroende.

- Men nu har den här pojkvän-ångesten lagt sig och jag har börjat se igenom den här "shit vad grym jag är" ytan och se de



bajsrädda killarna bakom. Så nu vill jag inte vara ihop med någon alls.

■Kärlek är faktiskt helt sjukt. Heter det hångla eller strula förresten?

- Det diskuterade vi innan vi spelade in "Fucking Åmål". Innan inspelningen skulle jag ha sagt att jag strulade med någon, men i filmen sa vi ju hångla så då har jag fortsatt med det. Vet du att jag spelar bandy och bröt fingret i somras förresten?



■Nej. Men jag undrar om du är utseendefixerad.

- Jag var det förut, men det har gått över ganska mycket. Nu behöver jag inte sminka mig så fort jag ska någonstans. Jag har alltid varit mycket mognare än mina klasskamrater, när dom var elva och läste "Frida" var jag en elvaåring som läste "Vecko Revyn". "Vecko Revyn" har förstört mitt liv.

■Hur då?

- Jag trodde på det dom skrev och testade att banta och sånt fast jag var alldeles för ung. Jag blev också helt utseendefixerad och fick dåligt självförtroende.

- Vet du att egentligen finns inte du.

■Va, jo det gör jag visst!

- Egentligen är du bara ett hopkok av din mamma, pappa, kultur, dina vänner, massmedia och allting. Och tänk på att varenda atom i din kropp byts ut. Och du är så lättpåverkad att du måste ha en religion. Alla människor måste ha en religion och tro på saker. Det behöver inte vara en traditionell religion, det kan vara konsumtion, utseendefixering, våldsfixering, naturvetenskap... Massmedia är en slags religion som folk rättar sig efter.

■Gör folk verkligen det?

- Ja, men man suger ju upp allting utan ifrågasätta det. Man tror på Big Bang och sånt fast det är en sån sak som man inte vet har hänt egentligen...Eller jag vet inte, jag har inte riktigt slutfört resonemanget i mitt eget huvud, men alla måste tro på någonting annars blir man knäpp.

arkiv
Alexandra
Dahlström

Namn: Alexandra

Dahlström.

Ålder: 14.

Stjärntecken:

Vattuman. Men
varför skriver
man såna saker?

Det är ju
tråkigt.

Bor: I en
Närförort till
Stockholm.

Familj: Liten,
men ganska rysk.

Röker: Nej.

Dricker: Vatten.

Äter: Billys pan
pizza, men utan
glädje.

Läser: "1984" av
George Orwell.

Ögonfärg:
gråblågrön.

Lyssnar på: Bad
Cash Quartet.
Det finns tusen
saker jag vill
lyssna på, men
inte har köpt.
Det är ångest.

Tittar på:
Alldeles för
lite tv.

Skrattar åt: Mig
själv när jag
gör konstiga
saker.

Hatar: Såna som
låter mig vänta
i flera timmar
utan att be om
ursäkt.

Intressen: Har
inga. Fast det
har jag nog. Men
jag vet inte.

Roll du skulle

■Okej. Jag har hört att din mamma är ryska. Har du varit där någon gång?

- Ja, jag har varit där ganska många gånger. I Moskva och vid Svarta havet där vi har släktingar.

- Vet du vad jag är rädd för? Att ingen ska vilja ha mig utan bara tycka att jag är en gammal uttjatad Robinson-Åsa. En sån där äcklig kändis som jag själv brukade förakta. Som är med överallt och som man kräks på.

■Och att dina 15 minuter är slut eller?

- Ja, precis. En sak som är konstig är att när folk frågar "Hur känns det att vara kändis?" så svarar man med något stereotypt och klyschigt à la Jenny Ulving: "Nej men jag är fortfarande jordnära, jag står med båda fötterna stadigt på jorden och mina kompisar dom är de samma som dom var förut." Men det finns ett fint slags kändisskap också och ett sånt är Robinson-Herman.

■Men du får inte ljuga för mig. Jag har läst i boken "Fucking Åmål" att du har en hang-up på gräddfil. Vad är det för någonting?

- Gräddfil på maten menar du? Jag har värsta barnsmaken när det kommer till kryddor och sånt och under filminspelningen brukade jag alltid äta en "Aztek"-pizza som var jättestark. Då var jag alltid tvungen att ha gräddfil på.

■Vilken barnboksfigur skulle du vilja avrätta?

- "Karlsson på taket", för han är så oförskämd.

■Är det något du ångrar?

- Jag ångrar lite att jag inte är punkare. Jag känner mig så tråkig, mesig och mainstream och jag håller nästan på att kräkas på mig själv. Speciellt när jag är med mina punkarkompisar.

vilja spela:

Någon i Lars Von Triers "Idioterna".

Tror på:

Samhällskritik.

Allergi: Salt.

Jag får röda utslag.

Lustig sak: Gick omkring med ett fiskben i halsen i två dagar.

Tjänar: Det där är en vuxengrej.

Framtiden:

Ööööhhhh

Karriär:

"Sanning och konsekvens", "St Mikael", "Fucking Åmål".

- Jag tycker att punken är den finaste kulturen för att den är snäll. Jag var jätterädd för punkare från början och trodde att dom var aggressiva. Alla nitar och läderjackor gör ju att man blir rädd, men det ska man inte vara.

Nej och man behöver inte bli rädd för att Alexandra ska bli en i mängden av "barnstjärnor" heller. Det ligger nämligen något i det när hon säger: "Om PJ Harvey, Jennifer Aniston och Nina Persson parade sig- då skulle det bli jag! Eller framför allt mitt hår."

Det är star quality.

Marie Birde
Foto: Sara Ringström